ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 23.12.2005
COM(2005) 700 τελικό

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1185/2003 του Συμβουλίου σχετικά με την αφαίρεση πτερυγίων καρχαρία επί του σκάφους

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Εισαγωγή .....**Error! Bookmark not defined.**

1. Ιστορικό: Βασικές διατάξεις που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό αριθ. 1185/2003 ... 3

2. ΣΧΕΤΙΚΕΣ Περίοδοι και συμμόρφωση προς τις εθνικές απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων 4

3. Η γενική κατάσταση όσον αφορά τη χρήση ή όχι από κράτη μέλη της δυνατότητας χορήγησης ειδικών αδειών αλιείας για την αφαίρεση πτερυγίων επί του σκάφους 5

4. Πληροφοριες σχετικα με τη χορηγηση ειδικων αδειων αλειασ για την αφαιρεση πτερυγιων καρχαρια επι του σκαφουσ και τους συναφεισ ορουσ. 6

4.1. Αριθμός ειδικών αδειών αλιείας και αιτιολόγηση 6

4.2. Αντιστοιχία μεταξύ του βάρους των πτερυγίων και του σώματος των καρχαριών..... 7

4.3. Τεκμηρίωση που θεωρείται ισχυρή από τα κράτη μέλη για το σκοπό της παρακολούθησης της χωριστής εκφόρτωσης πτερυγίων και σωμάτων – εκφορτώσεις εκτός κοινοτικών λιμένων. 8

5. Ελεγχοι και παρακολουθηση της συμμορφωσησ σκαφων που διαθετουν ειδικεσ αδειεσ αλιειασ 9

6. Διεθνεισ εξελιξεισ σχετικα με τις απαγορευσεισ αφαιρεσησ πτερυγιων καρχαριΑ.. 10

7. Συμπερασματα 10

Παράρτημα Λήψη εθνικών εκθέσεων..... 12

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1185/2003 του Συμβουλίου σχετικά με την αφαίρεση πτερυγίων καρχαρία επί του σκάφους

Εισαγωγή

Η ακμάζουσα διεθνής αγορά πτερυγίων καρχαρία αλλά και η συχνά σχετικά χαμηλή αξία του κρέατος καρχαρία καθώς και οι πρακτικοί περιορισμοί όσον αφορά τη συντήρησή του επί του σκάφους οδήγησαν στην πρακτική της αφαίρεσης των πτερυγίων από τους καρχαρίες που αλιεύονται από τα αλιευτικά σκάφη και τη διατήρησή τους επί του σκάφους, ενώ οι υπόλοιπος καρχαρίας απορρίπτεται στη θάλασσα.

Η πρακτική αυτή, η οποία είναι γνωστή ως "αφαίρεση πτερυγίων του καρχαρία" προκαλεί όλο και περισσότερες ανησυχίες, τόσο σε διεθνές όσο και σε κοινοτικό επίπεδο, λόγω της θανάτωσης μεγάλων ποσοτήτων καρχαριών με καταστρεπτικές και μη βιώσιμες επιπτώσεις επί των πληθυσμών των καρχαριών.

Το Συμβούλιο, με βάση πρόταση της Επιτροπής[1], εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1185/2003[2] για την απαγόρευση της πρακτικής που αφορά την αφαίρεση πτερυγίων σε όλα τα κοινοτικά ύδατα και για όλα τα κοινοτικά σκάφη σε ολόκληρο τον κόσμο, αναγνωρίζοντας ταυτόχρονα τη δυνατότητα νόμιμης αλιευτικής δραστηριότητας με στόχο τον καρχαρία στην περίπτωση που χρησιμοποιείται πλήρως το αλίευμα.

Η Επιτροπή παρουσιάζει την παρούσα γενική έκθεση για την εφαρμογή του κανονισμού 1185/2003 σύμφωνα με το άρθρο 6 του εν λόγω κανονισμού.

1. ΙΣΤΟΡΙΚΟ: ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΘΕΣΠΙΣΤΗΚΑΝ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ ΑΡΙΘ. 1185/2003

Το αποτελεσματικότερο και πρακτικότερο μέσο για την εφαρμογή της απαγόρευσης αφαίρεσης πτερυγίων και προκειμένου να γίνουν λιγότερο ελκυστικά τα παρεμπίπτοντα αλιεύματα καρχαριών για τους διάφορους τύπους αλιείας είναι η απαγόρευση της αφαίρεσης πτερυγίων επί των σκαφών. Ως λογική συνέπεια, απαγορεύεται επίσης η διατήρηση επί του σκάφους, η μεταφόρτωση ή η εκφόρτωση πτερυγίων καρχαρία τα οποία αφαιρέθηκαν από το σώμα του ψαριού. Οι γενικές αυτές διατάξεις θεσπίζονται βάσει του άρθρου 3 του κανονισμού.

Παρά τον ενδεχόμενο εκσπλαχνισμό ή την αφαίρεση της κεφαλής καρχαριών, για ορισμένους τύπους αλιείας θα μπορούσε να απαιτείται, για πρακτικούς λόγους, η αφαίρεση των πτερυγίων του καρχαρία επί του σκάφους και η χωριστή επεξεργασία των πτερυγίων και των σωμάτων επί του σκάφους, ακόμη και αν διατηρείται το εναπομένον

---

[1] COM (2002)449 τελικό της 5.8.2002.

[2] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1185/2003 του Συμβουλίου, της 26.6.2003, σχετικά με την αφαίρεση πτερυγίων καρχαρία επί του σκάφους, ΕΕ L 167 της 4.7.2003, σ. 1.

σώμα (π.χ., για σκάφη-ψυγεία, τα οποία παραμένουν επί μακρό χρόνο στη θάλασσα). Στις περιστάσεις αυτές, ο κανονισμός (άρθρο 4) επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους να εφαρμόσουν παρέκκλιση από τις γενικές διατάξεις που αναφέρονται ανωτέρω εκδίδοντας ειδική άδεια αλιείας, βάσει της οποίας επιτρέπεται η αφαίρεση των πτερυγίων επί του σκάφους. Η έκδοση ειδικής αδείας υπόκειται στον όρο ότι η εν λόγω επεξεργασία δικαιολογείται δεόντως και ότι χρησιμοποιούνται όλα τα μέρη των καρχαριών.

Στις περιστάσεις αυτές επίσης, το βάρος των πτερυγίων που διατηρούνται από το αλίευμα δεν πρέπει να υπερβαίνει ένα βάρος αναφοράς το οποίο θα αντιστοιχούσε στα εναπομένοντα τμήματα των καρχαριών που διατηρούνται επί του σκάφους. Η τιμή της αντιστοιχίας μεταξύ του βάρους των πτερυγίων και του βάρους των εναπομενόντων τμημάτων των καρχαριών που διατηρούνται από το αλίευμα καθορίζεται από τα κράτη μέλη λαμβάνοντας υπόψη τον τύπο της αλιείας, την επεξεργασία και την αποθήκευση καθώς και τη σύνθεση των αλιευμάτων για κάθε είδος. Εντούτοις, για τον περιορισμό των πιθανών καταχρήσεων, η θεωρητική αναλογία του βάρους πτερυγίων δεν πρέπει ποτέ να υπερβαίνει το 5% του ζώντος βάρους του αλιεύματος καρχαρία.

Επιπροσθέτως, για τη διευκόλυνση της εφαρμογής, το άρθρο 5 του κανονισμού προβλέπει ορισμένες διατάξεις σχετικά με την ιχνηλασιμότητα καθώς και λεπτομερείς καταγραφές των αλιευμάτων, των εκφορτώσεων, των μεταφορτώσεων και των πωλήσεων, ιδιαίτερα στην περίπτωση που το αλίευμα καρχαρία πιθανόν να μην εκφορτωθεί ολόκληρο. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος καθορίζει επίσης τον τύπο τεκμηρίωσης που θεωρείται κατάλληλος για το σκοπό αυτό. Επίσης, οι έλεγχοι των εκφορτώσεων εκτός κοινοτικού λιμένα ενισχύονται από σύστημα προαναγγελίας (72 τουλάχιστον ώρες πριν από τις εκφορτώσεις).

Τέλος, το άρθρο 6 του κανονισμού απαιτεί από τα κράτη μέλη να διαβιβάζουν, έως την 1η Μαΐου το αργότερο, συνοπτική ετήσια έκθεση για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους. Η έκθεση αυτή περιγράφει την παρακολούθηση της συμμόρφωσης των σκαφών προς τις απαιτήσεις του κανονισμού και αναφέρει λεπτομερώς ιδίως τον αριθμό των ειδικών αδειών που εκδόθηκαν, την τεχνική βάση για τον καθορισμό της θεωρητικής αντιστοιχίας μεταξύ του βάρους των πτερυγίων και των σωμάτων και την τεκμηρίωση που θεωρείται κατάλληλη για την παρακολούθηση των χωριστών εκφορτώσεων πτερυγίων και σωμάτων. Η Επιτροπή υποχρεούται να υποβάλει έκθεση για την εφαρμογή του κανονισμού και τις διεθνείς εξελίξεις στον τομέα αυτό προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μετά την υποβολή, από τα κράτη μέλη, της δεύτερης ετήσιας έκθεσής τους.

2. ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΙ ΚΑΙ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

Ο κανονισμός 1185/2003 άρχισε να ισχύει στις 2 Σεπτεμβρίου 2003. Η πρώτη έκθεση των κρατών μελών σχετικά με την περίοδο εφαρμογής 2003 (η οποία καλύπτει μόνο το τελευταίο τμήμα του 2003) έπρεπε να υποβληθεί την 1η Μαΐου 2004. Η δεύτερη ετήσια έκθεση που κάλυπτε ολόκληρο το έτος 2004 (από την 1η Μαΐου 2004 για τα νέα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη) έπρεπε να υποβληθεί μέχρι την 1η Μαΐου 2005.

Σε γενικές γραμμές, τα κράτη μέλη δεν τήρησαν τις προθεσμίες υποβολής των εκθέσεων και οι υπηρεσίες της Επιτροπής διαβίβασαν επιστολές υπενθύμισης στα περισσότερα «αλιεύοντα» κράτη μέλη. Επιπροσθέτως, παρά το γεγονός ότι το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού είναι πολύ συγκεκριμένο και οι πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή του που πρέπει να υποβάλλονται στην Επιτροπή μπορούν να είναι μάλλον συνοπτικές, χρειάστηκε να υπάρξει περαιτέρω αλληλογραφία με ορισμένα κράτη μέλη προκειμένου να ζητηθούν ορισμένες πληροφορίες (βλ. παράρτημα για περισσότερα στοιχεία σχετικά με τη λήψη των εθνικών εκθέσεων και την ανταλλαγή αλληλογραφίας με κράτη μέλη σχετικά με το θέμα αυτό).

Δεδομένου ότι το άρθρο 6 του κανονισμού 1185/2003 απαιτεί από την Επιτροπή να υποβάλει έκθεση το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 2006, η παρούσα έκθεση συντάχθηκε με βάση τις πληροφορίες που λήφθηκαν από τα κράτη μέλη μέχρι την 30ή Σεπτεμβρίου 2005 το αργότερο.

Μέχρι την ημερομηνία αυτή, δεν είχαν ακόμη υποβληθεί εθνικές εκθέσεις για το έτος 2004 από 5 κράτη μέλη (Ιρλανδία, Ιταλία, Μάλτα, Κάτω Χώρες και Σλοβενία). Πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με ορισμένα σημεία αναμένονταν επίσης από 7 άλλα κράτη μέλη.

3. Η ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗ ΧΡΗΣΗ Η ΟΧΙ ΑΠΟ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑΣ ΧΟΡΗΓΗΣΗΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΑΔΕΙΩΝ ΑΛΙΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΠΤΕΡΥΓΙΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΚΑΦΟΥΣ

Για τη σχετική περίοδο το 2003, δύο κράτη μέλη (μεταξύ 13 σχετικών κρατών), ήτοι η Γερμανία και η Ισπανία, χορήγησαν ειδικές άδειες αλιείας επιτρέποντας την αφαίρεση πτερυγίων καρχαρία επί του σκάφους. Η Ισπανία ανέφερε επίσης ότι διαβιβάστηκε ενημερωτικό σημείωμα στους εκπροσώπους του σχετικού τύπου αλιείας το Σεπτέμβριο του 2003 προκειμένου να ενημερωθούν σχετικά με τις απαιτήσεις του κανονισμού 1885/2003. Ομοίως, μετά τη δημοσίευση του κανονισμού, οι πορτογαλικές αρχές ενημέρωσαν το σχετικό κλάδο αλιείας σχετικά με την ανάγκη αίτησης ειδικών αδειών. Η Πορτογαλία επίσης κατάρτισε και έθεσε σε εφαρμογή τα αναγκαία διοικητικά μέτρα για την πλαισίωση της χορήγησης τέτοιων αδειών, αλλά καμία άδεια δεν μπόρεσε να εκδοθεί στην πράξη από τις εθνικές αρχές πριν το τέλος του 2003. Στην έκθεσή του, το εν λόγω κράτος μέλος ανήγγειλε την πρόθεσή του να χορηγήσει ειδικές άδειες για το έτος 2004.

Τα άλλα κράτη μέλη δεν εξέδωσαν οποιαδήποτε ειδική άδεια αλιείας για την αφαίρεση πτερυγίων καρχαρία επί του σκάφους[3]. Τα περισσότερα από αυτά ανέφεραν επίσης ότι δεν υπήρξε ανάγκη για τέτοιου είδους άδειες, ή ότι ο εθνικός τους κλάδος αλιείας καρχαρία ήταν περιορισμένος ή ότι οι αλιείς εκφορτώνουν ολόκληρους καρχαρίες. Κανένα από τα κράτη μέλη αυτά δεν έδωσε καμία ένδειξη σχετικά με τη δυνατότητα έκδοσης ειδικών αδειών στο μέλλον.

[3] Από τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν από την Ιταλία για το 2003 συνάγεται ότι δεν απαιτήθηκαν τέτοιου είδους άδειες. Ωστόσο, δεν έχει δοθεί ακόμα απάντηση στο αίτημα της Επιτροπής για επιβεβαίωση της μη χορήγησης ειδικών αδειών.

Το 2004, η κατάσταση που αναφέρθηκε για τα σχετικά κράτη μέλη της Ευρώπης των 15 ήταν συγκρίσιμη με την κατάσταση που αναφέρθηκε για το 2003, εκτός από μία αξιοσημείωτη αλλαγή στη γενική κατάσταση αναφορικά με το Ηνωμένο Βασίλειο, το οποίο χορήγησε ειδικές άδειες αλιείας το έτος εκείνο.

Όσον αφορά τα νέα κράτη μέλη, δεν είχε υποβληθεί έκθεση για το 2004 από τη Μάλτα και τη Σλοβενία μέχρι την 30ή Σεπτεμβρίου 2005. Οι πολωνικές αρχές ανέφεραν ότι δεν εξέδωσαν ειδικές άδειες για την αφαίρεση πτερυγίων καρχαρία επί του σκάφους. Από πληροφορίες που παρασχέθηκαν από την Κύπρο, την Εσθονία και τη Λεττονία συνάγεται ότι τα κράτη μέλη αυτά δεν είχαν επίσης χορηγήσει τέτοιου είδους άδειες, αλλά οι υπηρεσίες της Επιτροπής αναμένουν ακόμη επιβεβαιωτικές απαντήσεις. Τα βασικά στοιχεία που αναφέρουν όλα τα κράτη μέλη αυτά ήταν είτε η απουσία αλιευμάτων είτε το γεγονός ότι οι καρχαρίες αποτελούν συνήθως παρεμπίπτοντα αλίευμα και εκφορτώνονταν ολόκληροι. Η Λιθουανία ανέφερε ότι το 2004 αποτελούσε μεταβατικό έτος μετά την προσχώρηση και δεν εκδόθηκε καμία ειδική άδεια για το έτος αυτό. Η λιθουανική έκθεση του 2004 ανέφερε ωστόσο ότι χορήγησε ειδική άδεια το 2005 στο μοναδικό σκάφος που ασχολείται με την αλιεία καρχαρία και συνήθως εκφορτώνει στο Vigo.

4. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΕΙΔΙΚΩΝ ΑΔΕΙΩΝ ΑΛΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΠΤΕΡΥΓΙΩΝ ΚΑΡΧΑΡΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΚΑΦΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΟΡΟΥΣ.

Το κεφάλαιο αυτό παραθέτει περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τα κράτη μέλη που έκαναν χρήση της δυνατότητας που παρέχεται από τον κανονισμό 185/2003 για τη χορήγηση ειδικών αδειών αλιείας σε ορισμένα από τα σκάφη τους για την αφαίρεση πτερυγίων καρχαρία επί του σκάφους το 2003-2004.

4.1. Αριθμός ειδικών αδειών αλιείας και αιτιολόγηση

Το 2003, οι γερμανικές αρχές εξέδωσαν ειδικές άδειες για τρία σκάφη με βάση δήλωση του πλοιοκτήτη ότι η επεξεργασία επί του σκάφους είναι αναγκαία και ότι θα χρησιμοποιηθούν όλα τα τμήματα του καρχαρία. Σύμφωνα με τις πληροφορίες τους, τα σκάφη αυτά ασκούσαν δραστηριότητες κυρίως σε ιρλανδικά ύδατα και εκφόρτωναν συνήθως στην Ισπανία. Στην έκθεσή της του 2004, η Γερμανία ανέφερε ότι η ίδια διαδικασία χρησιμοποιήθηκε το 2004 για την έκδοση ειδικών αδειών αλιείας στα τρία αυτά σκάφη. Ωστόσο, σε μεταγενέστερη απάντηση σε αίτηση για ορισμένες πρόσθετες πληροφορίες, η Γερμανία ανέφερε ότι δύο άλλα σκάφη είχαν επίσης λάβει ειδική άδεια το 2004, ανεβάζοντας το συνολικό αριθμό των σχετικών σκαφών σε 5.

Η Ισπανία εξέδωσε 182 ειδικές άδειες το 2003, που είχαν όλες χορηγηθεί σε παραγαδιάρικα επιφανείας. Ενενήντα συνολικά άδειες χορηγήθηκαν για διάφορους τύπους αλιείας στα ισπανικά ύδατα και 86 για διάφορους τύπους αλιείας σε διεθνή ύδατα. Έξι άδειες χορηγήθηκαν σε σκάφη που ασχολούνται με την ερευνητική αλιεία (στις περιοχές VIII a, b, c και d). Το 2004, εκδόθηκαν 198 ειδικές άδειες, οι οποίες αφορούσαν παραγαδιάρικα επιφανείας σε ισπανικά ύδατα (99), παραγαδιάρικα επιφανείας σε διεθνή ύδατα (91), παραγαδιάρικα βαθέων υδάτων σε ισπανικά ύδατα (1), και ερευνητική αλιεία (7). Κανένα στοιχείο δεν δόθηκε σχετικά με την αιτιολόγηση των αναγκών για την έκδοση ειδικών αδειών.

Η Πορτογαλία δεν εξέδωσε καμία άδεια πριν το τέλος του 2003, αλλά χορήγησε 11 ειδικές άδειες το 2004 σε σκάφη που χρησιμοποιούσαν παραγάδια (και αλίευαν ξιφία και πελαγικά είδη καρχαρία). Οι άδειες αυτές εκδόθηκαν μόνο υπό τους ακόλουθους όρους: Δήλωση του πλοιοκτήτη σχετικά με την δυνατότητα χρήσης όλων των τμημάτων του καρχαρία, αιτιολόγηση της ανάγκης για επεξεργασία επί του σκάφους (για λόγους εμπορίας, ή αποθήκευσης) και έλεγχος της ύπαρξης κατάλληλης υγειονομικής άδειας για επεξεργασία επί του σκάφους.

Οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου χορήγησαν 20 ειδικές άδειες παρεκκλίνοντας από τη γενική απαγόρευση αφαίρεσης πτερυγίων καρχαρία επί του σκάφους το 2004. Εντούτοις, η εθνική έκθεση δεν περιλάμβανε οποιαδήποτε περαιτέρω αναφορά σχετικά με το θέμα αυτό, ιδίως σχετικά με την αιτιολόγηση των αναγκών αυτών.

4.2. Αντιστοιχία μεταξύ του βάρους των πτερυγίων και του σώματος των καρχαριών

Στα τέσσερα κράτη μέλη, τα οποία χορήγησαν ειδικές άδειες το 2003 ή/και 2004, εφαρμόστηκε η θεωρητική μέγιστη αναλογία 5% (βάρος πτερυγίων προς βάρος ζωντανών καρχαριών).

Τόσο η Ισπανία όσο και η Πορτογαλία θεώρησαν, ωστόσο, ότι η μέγιστη αναλογία ζώντος βάρους 5% δεν ήταν κατάλληλη για την πραγματικότητα που επικρατούσε σε εθνικές αλιευτικές δραστηριότητές τους. Στην έκθεσή τους, οι ισπανικές αρχές αναφέρθηκαν σε ορισμένα αποτελέσματα που παρουσιάστηκαν σε ομάδα εργασίας του ICES[4] και ανέφεραν ότι θα ήταν σκόπιμο να τεθούν διαφορετικά επίπεδα σύμφωνα με τις αλιευτικές δραστηριότητες. Η Πορτογαλία παρέθεσε ορισμένα αποτελέσματα τα οποία παρουσιάστηκαν επίσης στη συνεδρίαση της ICAT το 2004) σχετικά με τις αναλογίες βάρους πτερυγίων / ζώντος βάρους για το γλαυκοκαρχαρία που αλιεύεται από παραγαδιάρικα στον κεντρικό ανατολικό Ατλαντικό (ύδατα Αζορών), με βάση τα οποία μια αναλογία 6,6 % θα αντιπροσώπευε μια τιμή προσαρμοσμένη στην περίπτωση της Πορτογαλίας.

Εκτός από την Πορτογαλία, η οποία παρέσχε επίσης ορισμένα στοιχεία σχετικά με την αναλογία που χρησιμοποίησε στην πράξη για σκοπούς ελέγχου το 2003 (12 % του βάρους μετά τον εκσπλαχνισμό), τα κράτη μέλη δεν έδωσαν άλλα στοιχεία σχετικά με τη σχέση μεταξύ του βάρους των πτερυγίων και των σωμάτων (ιδιαίτερα σχετικά με τον συντελεστή μετατροπής που διαθέτουν οι ελεγκτικές αρχές τους προκειμένου να εκτιμήσουν στην πράξη εάν η αναλογία πτερυγίων και επεξεργασθέντων τμημάτων καρχαριών που διατηρούνται επί του σκάφους συμμορφούνται προς τη θεωρητική αντιστοιχία 5% που στηρίζεται στο ζωντανό βάρος των καρχαριών).

Το ΗΒ θεώρησε πως δεν υπήρχαν επαρκή δεδομένα για τη διαφοροποίηση της αντιστοιχίας αυτής από το μέγιστο επιτρεπόμενο επίπεδο βάσει του κανονισμού 1185/2003. Λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία των αλιευτικών της δραστηριοτήτων με στόχο τον καρχαρία και τον τρόπο με τον οποίο αλιεύουν τα εθνικά της σκάφη, η Γερμανία ανέφερε λόγους αναλογικότητας και περιορισμού κόστους προκειμένου να δικαιολογήσει ότι δεν ασχολήθηκε με επιστημονική έρευνα προκειμένου να χρησιμεύσει

[4] Ομάδα εργασίας για την αλιεία ελασμοβραχίων 2003 του Διεθνούς Συμβουλίου για την Εξερεύνηση της Θάλασσας (ICES)

ως τεχνική βάση για τον καθορισμό της θεωρητικής αντιστοιχίας μεταξύ των πτερυγίων και των σωμάτων των καρχαριών.

4.3. Τεκμηρίωση που θεωρείται ισχυρή από τα κράτη μέλη για το σκοπό της παρακολούθησης της χωριστής εκφόρτωσης πτερυγίων και σωμάτων – εκφορτώσεις εκτός κοινοτικών λιμένων.

Στα έγγραφα που απαιτούνται από ισπανικά (ή κοινοτικά) σκάφη για τους ελέγχους στην περίπτωση χωριστών εκφορτώσεων στην Ισπανία περιλαμβάνονται ημερολόγια, δηλώσεις φόρτωσης / μεταφόρτωσης, δελτία πωλήσεων και ειδική άδεια. Στην περίπτωση μη κοινοτικών σκαφών, η τεκμηρίωση που απαιτούν οι ισπανικές ελεγκτικές αρχές αφορά το δηλωτικό φορτίου και όλα τα έγγραφα αλιείας και πωλήσεων. Στην έκθεσή τους για το 2004, οι ισπανικές αρχές ανέφεραν επίσης ότι βρίσκονταν στο στάδιο της κατάρτισης υπουργικού διατάγματος για την θέσπιση ειδικού μητρώου καταγραφής αλιευμάτων για σκάφη μήκους μικρότερου των δέκα μέτρων, τα οποία θα μπορούσαν να λάβουν ειδική άδεια αλιείας (και τα οποία δεν υπόκεινται στις γενικές απαιτήσεις τήρησης ημερολογίου). Το νέο αυτό διάταγμα θα προέβλεπε επίσης λεπτομέρειες σχετικά με τους ελέγχους αυτούς. Οι ετήσιες εκθέσεις δεν παρείχαν καμία ένδειξη σχετικά με την ενδεχόμενη επέκταση της πρακτικής των χωριστών εκφορτώσεων πτερυγίων και σωμάτων σε διάφορα λιμάνια σε σχέση με την πρακτική της εφάπαξ εκφόρτωσης ολόκληρου του αλιεύματος.

Η Πορτογαλία ανέφερε το 2003 ότι θεωρούσε ότι δεν χρειαζόταν πρόσθετη ειδική τεκμηρίωση, δεδομένου ότι ο σχετικός στόλος δεν διενεργούσε χωριστές εκφορτώσεις. Επιβεβαίωσε για το 2004 την απουσία χωριστών εκφορτώσεων ή μεταφορτώσεων πτερυγίων καρχαρία και σωμάτων.

Οι χωριστές εκφορτώσεις πτερυγίων και των εναπομενόντων τμημάτων των καρχαριών δεν επιτρέπονταν από τις βρετανικές αρχές (δεδομένου ότι οι ειδικές άδειες αλιείας για την αφαίρεση πτερυγίων καρχαριών επί του σκάφους που εκδόθηκαν το 2004 απαιτούσαν την ταυτόχρονη εκφόρτωση πτερυγίων και σωμάτων).

Η Γερμανία δεν έδωσε σαφείς ενδείξεις εάν διενεργούντο χωριστές εκφορτώσεις πτερυγίων και σωμάτων καρχαριών. Εντούτοις, λόγω του ότι ολόκληρο το αλίευμα καρχαριών εκφορτωνόταν στην πράξη από σκάφη υπό γερμανική σημαία σε άλλα κράτη μέλη, οι γερμανικές αρχές επέμειναν στις εκθέσεις τους για την ανάγκη να ληφθούν υπόψη οι έλεγχοι που εκτελέστηκαν από τα άλλα κράτη μέλη.

Όσον αφορά τις πιθανές εκφορτώσεις καρχαριών εκτός Κοινότητας από σκάφη που διαθέτουν ειδική άδεια αλιείας, η Πορτογαλία ανέφερε ότι ένα μικρό ποσοστό αλιευμάτων καρχαρία εκφορτώθηκε στο Κέϊπ Τάουν, αλλά δεν σχολίασε περαιτέρω το θέμα αυτό (ιδιαίτερα σχετικά με την τήρηση ή την εφαρμογή του συστήματος προαναγγελίας που θεσπίζεται με τον κανονισμό 1185/2003 στην περίπτωση αυτή). Σύμφωνα με ορισμένες πρόσθετες ενδείξεις που έδωσε η Γερμανία, τα γερμανικά σκάφη που διαθέτουν ειδικές άδειες αλιείας για την αφαίρεση πτερυγίων καρχαριών επί του σκάφους δεν εκφόρτωσαν καρχαρίες εκτός κοινοτικών λιμένων. Περισσότερα στοιχεία σχετικά με το θέμα αυτό αναμένονταν ακόμη από την Ισπανία και το ΗΒ στις 30 Σεπτεμβρίου 2005.

5. ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ ΣΚΑΦΩΝ ΠΟΥ ΔΙΑΘΕΤΟΥΝ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΔΕΙΕΣ ΑΛΙΕΙΑΣ

Στις αρχικές ετήσιες εκθέσεις τους, τα περισσότερα κράτη μέλη έδωσαν μόνο λίγα ή ακόμα και καθόλου στοιχεία σχετικά με την παρακολούθηση της συμμόρφωσης των σκαφών προς τις διατάξεις του κανονισμού αυτού καθώς επίσης και για το αποτέλεσμα των ελέγχων, δημιουργώντας έτσι την ανάγκη αίτησης πρόσθετων πληροφοριών από τις υπηρεσίες της Επιτροπής.

Οι έλεγχοι φαίνεται ότι εκτελέστηκαν συνήθως στο πλαίσιο κανονικών επιθεωρήσεων και σύμφωνα με τις συνήθεις διαδικασίες και πρακτικές ελέγχου στον τομέα της αλιείας (δηλαδή κατά τις εκφορτώσεις, επί του σκάφους ή βάσει της απαιτούμενης τεκμηρίωσης, ανάλογα επίσης με τις πρακτικές δυνατότητες).

Εκτός από έναν έλεγχο εν πλω ενός σκάφους, οι γερμανικές αρχές ανέφεραν ότι τα σκάφη που διέθεταν ειδική άδεια αλιείας για την αφαίρεση πτερυγίων καρχαριών αλίευαν συνήθως εκτός υδάτων υπό τη γερμανική δικαιοδοσία (κυρίως σε ιρλανδικά ύδατα χωρίς πρόσβαση των γερμανών επιθεωρητών) και πραγματοποιούσαν εκφορτώσεις απευθείας στην Ισπανία. Οι έλεγχοι τους θα μπορούσαν, ως εκ τούτου, να εκτελεστούν με βάση μόνο την τεκμηρίωση. Η Γερμανία επέμενε επίσης σχετικά με το γεγονός ότι σε μια τέτοια περίπτωση, οι έλεγχοι (κατά τη διάρκεια αλιευτικών δραστηριοτήτων ή εκφορτώσεων) στηρίζονταν σε ενέργειες στις οποίες προέβαιναν οι αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών.

Από την άποψη του αποτελέσματος των ελέγχων, τα κράτη μέλη που δεν εξέδωσαν ειδικές άδειες αλιείας, δεν διαπίστωσαν οποιαδήποτε παράβαση του κανονισμού 1185/2003 κατά τη διάρκεια της περιόδου 2003-2004. Δεν σημειώθηκαν ιδιαίτερα σαφείς περιπτώσεις πρακτικών αφαίρεσης των πτερυγίων (π.χ. με την ανεύρεση κιβωτίων πτερυγίων καρχαριών χωρίς ορισμένα αντίστοιχα τμήματα του σώματος). Λίγες παραβάσεις αναφέρθηκαν το 2004 σχετικά με σκάφη που διαθέτουν ειδικές άδειες αλιείας. Οι παραβάσεις αυτές είχαν σχέση με παράλειψη συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις καταγραφής ή τη μέγιστη αναλογία αντιστοιχίας μεταξύ του βάρους των πτερυγίων και του βάρους των σωμάτων που διατηρούνται επί του σκάφους.

Πιο συγκεκριμένα, η Γερμανία ανέφερε ότι κίνησε διοικητική διαδικασία παράβασης για μη καταγραφή του βάρους αφαιρεθέντων πτερυγίων καρχαρία. Η Πορτογαλία ανέφερε ότι παρατηρήθηκαν ορισμένες δυσκολίες σχετικά με την διαφοροποιημένη διαδικασία καταγραφής πτερυγίων καρχαρία, ιδίως από πλοιοκτήτες πλοίων-ψυγείων και ότι διαβιβάσθηκαν προειδοποιητικές επιστολές προκειμένου να τους ζητηθεί να συμμορφωθούν. Καμία παράνομη κατάσταση δεν διαπιστώθηκε στην τεκμηρίωση που διέθεταν αλιευτικά σκάφη τα οποία ελέγχθηκαν κατά τη διάρκεια της εκφόρτωσης. Η Ισπανία ανέφερε ότι το 2004, από 119 επιθεωρήσεις που εκτελέστηκαν σε παραγαδιάρικα και πλοία-ψυγεία με αλιεύματα καρχαρία επ΄αυτών, διαπιστώθηκαν 3 παραβάσεις (επί συνόλου 33) για μη τήρηση της μέγιστης αναλογίας ζώντος βάρος 5% που ορίζεται από τον κανονισμό 1185/2003.

6. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΑΦΑΙΡΕΣΗΣ ΠΤΕΡΥΓΙΩΝ ΚΑΡΧΑΡΙΑ

Η απαγόρευση πρακτικών αφαίρεσης πτερυγίων καρχαρία που θεσπίζονται με τον κανονισμό 1185/2003 εφαρμόζονται σε όλους τους τύπους αλιείας σε κοινοτικά ύδατα, και σε όλα τα κοινοτικά σκάφη που αλιεύουν σε μη κοινοτικά ύδατα. Δεδομένου ότι η κοινοτική πολιτική πρέπει να επιδεικνύει ισότιμη δέσμευση για την επίτευξη της διατήρησης σε όλα τα ύδατα στα οποία δραστηριοποιούνται τα αλιευτικά της σκάφη, η Κοινότητα υιοθέτησε επίσης δυναμική στάση για τη διευκόλυνση της προώθησης μέτρων για την απαγόρευση πρακτικών αφαίρεσης πτερυγίων προκειμένου να εγκριθούν σε διεθνή βήματα, όπως οι Περιφερειακές Οργανώσεις Αλιείας (ΠΟΑ).

Ως εκ τούτου, κατά τα τελευταία δύο έτη, η απαγόρευση πρακτικών αφαίρεσης πτερυγίων συμφωνήθηκε σε διάφορες ΠΟΑ με βάση πρόταση της Κοινότητας (με κοινή υποστήριξη από άλλα μέρη). Μέχρι την 30ή Σεπτεμβρίου 2005, οι ΠΟΑ αυτές ήταν οι εξής:

– Διεθνής Επιτροπή για τη Διατήρηση του Τόνου του Ατλαντικού (ICCAT)[5],

– Παναμερικανική Επιτροπή Τόνου των Τροπικών (IATTC)[6],

– Επιτροπή Τόνου Ινδικού Ωκεανού (IOTC) [7] και

– Οργάνωση Αλιείας Βορείου Ατλαντικού (NAFO)[8].

7. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Τα στιχεία που έδωσαν τα κράτη μέλη στην Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού αυτού, παρά το ότι δεν ήταν πάντοτε πλήρη, μπορούν να θεωρηθούν ότι επιβεβαιώνουν ότι ο κανονισμός φαίνεται να επιτυγχάνει τους γενικούς του στόχους.

Η αφαίρεση πτερυγίων, ήτοι η πρακτική η οποία συνίσταται στη διατήρηση μόνο των πτερυγίων και στην απόρριψη του υπολοίπου σώματος στη θάλασσα, δεν φαινόταν ότι εφαρμοζόταν σε μεγάλο βαθμό στην κοινοτική αλιεία πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ορισμένα κράτη μέλη είχαν ήδη απαγορεύσει τέτοιου είδους πρακτικές) και ο κανονισμός αυτός είχε ως στόχο κατ΄αρχήν να παρεμποδίσει οποιαδήποτε πιθανή εξέλιξη της πρακτικής αυτής.

---

5 Σύσταση 04/10 σχετικά με τη διατήρηση καρχαριών που αλιεύονται στο πλαίσιο τύπων αλιείας που αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης της ICCAT (διατίθεται στον ιστότοπο http://www.iccat.es)

6 Ψήφισμα C-50-03 για τη διατήρηση των καρχαριών που αλιεύονται στο πλαίσιο τύπων αλιείας που πραγματοποιούνται στον Ανατολικό Ειρηνικό Ωκεανό (διατίθεται στον ιστότοπο http://www.iattc.org)

7 Ψήφισμα 05-05 για τη διατήρηση των καρχαριών που αλιεύονται στο πλαίσιο τύπων αλιείας in association with fisheries managed by IOTC (διατίθεται στον ιστότοπο http://www.iotc.org)

8 Μέτρα διατήρησης και εφαρμογής του NAFO που συμφωνήθηκαν κατά την ετήσια σύσκεψη του 2005 (19-23 Σεπτεμβρίου 2005) – Βλ. ιστότοπο http://www.nafo.int

Όπως προβλεπόταν, οι πρακτικές συνέπειες που προκύπτουν από τον κανονισμό αυτό για τους ευρωπαϊκούς στόλους παραμένουν μάλλον περιορισμένες και είναι κατ΄αρχήν διοικητικής φύσεως (χορήγηση ειδικών αδειών από τις αρμόδιες αρχές και πρόσθετη τεκμηρίωση που απαιτείται από ορισμένους αλιείς για ενισχυμένη ιχνηλασιμότητα). Οι εν λόγω συνέπειες αφορούν κυρίως τους στόλους των παραγαδιάρικων επιφανείας ορισμένων κρατών μελών και έχουν περιορισμένες επιπτώσεις στις ίδιες τις αλιευτικές δραστηριότητες.

Παρά το γεγονός ότι δύο κράτη μέλη θεωρούν ότι η ισχύουσα μέγιστη αναλογία 5% μεταξύ του βάρους των πτερυγίων και του συνολικού ζώντος βάρος του αλιεύματος καρχαρία δεν αντανακλά την πραγματικότητα σε ορισμένες περιπτώσεις για τις οποίες διατίθενται επιστημονικά δεδομένα, τα κράτη μέλη δεν έδωσαν πληροφορίες που δείχνουν ότι ο κλάδος αντιμετωπίζει σημαντικές δυσκολίες στην εφαρμογή του ισχύοντος κανονισμού, όπως επίσης φαίνεται από το αποτέλεσμα των ελέγχων. Δεν φάνηκε επίσης ότι ο κανονισμός αυτός – όταν τίθεται κατάλληλα σε εφαρμογή και επιβάλλεται – θα μπορούσε να δημιουργήσει «παραθυράκια» που να επιτρέπουν σημαντική «νόμιμη» αφαίρεση πτερυγίων στο πλαίσιο του ορίου αυτού του 5%. Ενόψει της ανάγκης αναλογικών και εφαρμόσιμων κανόνων, ο ισχύων κανονισμός δεν φαίνεται να χρειάζεται τροποποίηση στη φάση αυτή. Είναι βεβαίως επιθυμητή η βελτίωση της εφαρμογής ορισμένων πτυχών από ορισμένα κράτη μέλη, ιδίως από απόψεως κριτηρίων χορήγησης ειδικών αδειών αλιείας ή υποβολής εκθέσεων.

Η Επιτροπή θα συνεχίσει να παρακολουθεί την εφαρμογή του κανονισμού αυτού με βάση τις ετήσιες εκθέσεις των κρατών μελών ή οποιεσδήποτε άλλες σχετικές πληροφορίες.

Παράρτημα
Λήψη εθνικών εκθέσεων

Εκθέσεις 2003

Μέχρι την προθεσμία της 1ης Μαΐου 2004, η Επιτροπή δεν είχε λάβει οποιαδήποτε εθνική έκθεση για την περίοδο 2003 σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού αυτού. Μια πρώτη επιστολή υπενθύμισης διαβιβάστηκε στις 19 Μαΐου 2005 και στα 13 σχετικά κράτη μέλη (ήτοι, στα κράτη της Κοινότητας των 15, με εξαίρεση την Αυστρία και το Λουξεμβούργο). Μια δεύτερη επιστολή υπενθύμισης διαβιβάστηκε στις 6 Οκτωβρίου 2004 σε 5 κράτη μέλη (Γαλλία, Ισπανία, Κάτω Χώρες, Σουηδία, Φινλανδία). Η τελευταία έκθεση 2003 υποβλήθηκε στην Επιτροπή στις 15 Μαρτίου 2005 (Σουηδία, η οποία χρησιμοποίησε την ευκαιρία αυτή να πληροφορήσει την Επιτροπή σχετικά με την κατάσταση τόσο για το 2003 όσο και για το 2004). Ενώ ορισμένες εθνικές εκθέσεις, έστω και εάν δεν είναι πολύ εξελιγμένες, θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως επαρκείς (ιδίως όταν δεν έχουν χορηγηθεί ειδικές άδειες αλιείας), άλλες εθνικές εκθέσεις δεν θα μπορούσαν να θεωρηθούν ότι παρέχουν τις ελάχιστες πληροφορίες που απαιτούνται όσον αφορά τις σχετικές διατάξεις του κανονισμού 1185/2003.

Εκθέσεις 2004

Την 1η Μαΐου 2005, η Επιτροπή δεν είχε λάβει οποιαδήποτε εθνική έκθεση για την περίοδο 2004, εκτός από τη Σουηδία. Οι επιστολές διαβιβάστηκαν στις 19 Μαΐου 2005 σε 19 κράτη μέλη[9] προκειμένου να τους υπενθυμίσουν την υποχρέωσή τους να υποβάλλουν πλήρη έκθεση ή/και, εφόσον ήταν αναγκαίο, να ζητηθούν ορισμένες πρόσθετες πληροφορίες οι οποίες δεν είχαν παρασχεθεί όσον αφορά το έτος 2003. Μια δεύτερη επιστολή υπενθύμισης διαβιβάστηκε στις αρχές του Αυγούστου 2005 σε 6 κράτη μέλη (Φινλανδία, Ιρλανδία, Ιταλία, Μάλτα, Κάτω Χώρες και Σλοβενία), τα οποία δεν είχαν υποβάλλει μέχρι τότε οποιαδήποτε στοιχεία στην Επιτροπή για το έτος 2004. Χρειάστηκε επίσης πρόσθετη αλληλογραφία για να παρασχεθούν πρόσθετες πληροφορίες από 12 κράτη μέλη σχετικά με τα στοιχεία που είχαν υποβάλλει αρχικά για το 2004.

Κατασταση μεχρι την 30 Σεπτεμβριου 2005

Εθνικές εκθέσεις για το 2004 δεν είχαν υποβληθεί από την Ιρλανδία, την Ιταλία, τη Μάλτα, τις Κάτω Χώρες και τη Σλοβενία.

Απαντήσεις σε αιτήσεις για πρόσθετα στοιχεία αναμένονται από την Κύπρο, την Εσθονία, την Ελλάδα, την Ισπανία, τη Λεττονία, την Πορτογαλία, και το Ηνωμένο Βασίλειο.

Ο κατωτέρω πίνακας παρέχει μια λεπτομερή κατάσταση για κάθε κράτος μέλος

[9] Κοινότητα των 25, με εξαίρεση τα μη παράκτια κράτη (ήτοι AT, LU, SK, CZE, HU) και SE και ES, οι εκθέσεις των οποίων διαβιβάστηκαν στο ενδιάμεσο διάστημα.

Κράτος μέλος	Ημερομηνίες της έκθεσης 2003*	Ημερομηνίες της έκθεσης 2004*	Σχόλια (μέχρι την 30.9.2005)
BE	7.6.2004	9.6.2005 (29.8.2005 : πρόσθετες πληροφορίες)	Πληροφορίες παρασχέθηκαν και βασικά σημεία εξετάστηκαν
CY	/	28.6.2005	Πρόσθετες πληροφορίες ζητήθηκαν στις 16.8.2005
DK	3.9.2004	4.7.2005	Πληροφορίες παρασχέθηκαν σχετικά με τα βασικά σημεία
DE	22.7.2004	13.6.2005 (29.9.2005: πρόσθετες πληροφορίες)	Γενικά, διατίθενται πληροφορίες – ανάγκη για αποσαφήνιση λίγων σημείων.
EE	/	8.6.2005	Πρόσθετες πληροφορίες ζητήθηκαν στις 16.8.2005
EL	14.6.2004	22.7.2005	Πρόσθετες πληροφορίες ζητήθηκαν στις 8.9.2005
ES	16.11.2004	18.5.2005	Πρόσθετες πληροφορίες ζητήθηκαν στις 16.8.2005
FI	4.11.20047	20.9.2005	Πληροφορίες παρασχέθηκαν σχετικά με τα βασικά σημεία
FR	2.2.2005	1.7.2005	Πληροφορίες παρασχέθηκαν σχετικά με τα βασικά σημεία
IE	6.8.2004		Δεύτερη επιστολή υπενθύμισης διαβιβάστηκε στις 4.8.2005
IT	28.7.2004		Δεύτερη επιστολή υπενθύμισης διαβιβάστηκε στις 4.8.2005
LT	/	16.6.2005 (2.9.2005 : πρόσθετες πληροφορίες)	Πληροφορίες παρασχέθηκαν σχετικά με τα βασικά σημεία
LV	/	6.6.2005	Πρόσθετες πληροφορίες ζητήθηκαν στις 16.8.2005
MT	/		Δεύτερη επιστολή υπενθύμισης διαβιβάστηκε στις 4.8.2005
NL	22.10.2004		Δεύτερη επιστολή υπενθύμισης διαβιβάστηκε στις 4.8.2005
PL	/	6.6.2005 (29.8.2005 : πρόσθετες πληροφορίες)	Πληροφορίες παρασχέθηκαν σχετικά με τα βασικά σημεία
PT	19.7.2004	18.7.2005	Πρόσθετες πληροφορίες ζητήθηκαν στις 8.9.2005
SE	15.3.2005	15.3.2005 (21.7.2005 : πρόσθετες πληροφορίες)	Πληροφορίες παρασχέθηκαν σχετικά με τα βασικά σημεία
SI	/		Δεύτερη επιστολή υπενθύμισης διαβιβάστηκε στις 4.8.2005
UK	30.7.2004	26.5.2005	Πρόσθετες πληροφορίες ζητήθηκαν στις 16.8.2005

• Οι ημερομηνίες αυτές πιθανόν να διαφέρουν ελαφρώς από τις ημερομηνίες λήψης των εκθέσεων, ανάλογα κυρίως με τη διαδικασία που χρησιμοποιήθηκε για την διαβίβαση των εκθέσεων αυτών και τη λήψη τους από τις υπηρεσίες της Επιτροπής.

Υπενθυμίζεται ότι ο κανονισμός 1185/2003 δεν αφορά τα εξής κράτη μέλη: AT, CZ, HU, LU και SK.